

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.4.2020
COM(2020) 310 final

2020/0066 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordningarna (EU) nr 575/2013 och (EU) 2019/876 vad gäller
anpassningar mot bakgrund av covid-19-pandemin**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹ (nedan kallad *kapitalkravsförordningen*) fastställer tillsammans med direktiv 2013/36/EU² (nedan kallat *kapitalkravsdirektivet*) regelverket för tillsyn över kreditinstitut som är verksamma i unionen. Kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet antogs i efterdyningarna av finanskrisen 2008–2009 för att stärka motståndskraften hos institut som är verksamma inom EU:s finanssektor, och är till stor del baserade på globala standarder som överenskommits med EU:s internationella partner, i synnerhet Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*).

Kapitalkravsförordningen har därefter ändrats för att ta itu med kvarstående brister i tillsynsregelverket och för att genomföra vissa kvarstående delar av den globala reform av finansiella tjänster som krävs för att säkerställa institutens motståndskraft. Bland de olika efterföljande ändringarna införde förordning (EU) 2017/2395³ övergångsarrangemang i kapitalkravsförordningen för att mildra inverkan på kapitalbasen av införandet av den nya redovisningsstandarden, International Financial Reporting Standard 9 – Finansiella instrument (IFRS 9). Förordning (EU) 2019/630⁴ införde i kapitalkravsförordningen ett krav på minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (den så kallade säkerhetsmekanismen). Vidare lade förordning (EU) 2019/876⁵ (CRR II) till i kapitalkravsförordningen vissa av de sista delarna av de internationella reformerna (det slutliga Basel III-regelverket), som bland annat innefattar en ny definition av bruttosoliditetsgrad och en bruttosoliditetsbuffert, vilket kommer att hindra instituten från att minska sin bruttosoliditet i alltför hög grad. Den sistnämnda förordningen införde också i kapitalkravsförordningen mer förmånliga tillsynskrav för vissa programvarutillgångar, vissa lån med pensioner och löner som säkerhet samt lån till små och medelstora företag och infrastrukturprojekt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2395 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller övergångsarrangemang för att mildra inverkan på kapitalbasen av införandet av IFRS 9 och för hanteringen av vissa av den offentliga sektorns exponeringar uttryckta i en medlemsstats nationella valuta som stora exponeringar (EUT L 345, 27.12.2017, s. 27).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

Den allvarliga ekonomiska chock som orsakas av covid-19-pandemin och de exceptionella åtgärderna för att begränsa spridningen har långtgående effekter på ekonomin. Företagen drabbas av avbrott i leveranskedjorna, tillfälliga nedläggningar och minskad efterfrågan, medan hushållen står inför arbetslöshet och minskade inkomster. Offentliga myndigheter på unions- och medlemsstatsnivå har vidtagit beslutsamma åtgärder för att stödja hushåll och solventa företag att bemästra denna allvarliga men tillfälliga avmattning i den ekonomiska verksamheten och den likviditetsbrist som den kommer att orsaka. På grund av de reformer som genomfördes efter finanskrisen 2008 är kreditinstituten i dag välkapitaliserade och mycket mer motståndskraftiga än de var 2008. Detta gör det möjligt för dem att spela en nyckelroll när det gäller att hantera den ekonomiska chock som orsakas av covid-19-pandemin. Osäkerheten rörande takten i den ekonomiska återhämtningen kommer dock oundvikligen att påverka banksektorn.

Som en reaktion på den nya situationen har de behöriga myndigheterna i hela unionen infört tillfälliga kapital- och verksamhetslättnader för att säkerställa gynnsamma villkor för kreditinstitut så att de kan fortsätta sin utlåning mot bakgrund av covid-19. Det är därför viktigt att kapital används där det behövs mest och att tillsynsregelverket på ett smidigt sätt samverkar med de olika åtgärderna för att hantera covid-19-pandemin. Kapitalkravsförordningen ger bankerna stort spelrum att stödja offentliga och privata initiativ för att främja fortsatt utlåning i samband med covid-19-pandemin, samtidigt som ett försiktigt tillvägagångssätt används. Flexibiliteten i kapitalkravsförordningen beskrivs i kommissionens tolkningsmeddelande av den 27 april 2020⁶ om tillämpningen av redovisnings- och tillsynsregelverken för att underlätta bankutlåning i unionen mot bakgrund av covid-19.

Utöver att fullt ut utnyttja den flexibilitet som tillåts inom den befintliga ramen krävs vissa begränsade ändringar av vissa aspekter av kapitalkravsförordningen för att maximera kreditinstitutens kapacitet att bevilja krediter och absorbera förluster i samband med covid-19-pandemin, samtidigt som deras fortsatta motståndskraft säkerställs. På internationell nivå har dessutom Baselkommittén enats om att med ett år förlänga tidsfristen för att genomföra de sista delarna av Basel III-regelverket, av vilka vissa delar redan hade införlivats i kapitalkravsförordningen⁷, samt om en större flexibilitet när det gäller att fasa in IFRS 9:s inverkan på kapitalet. Dessa ändringar måste återspeglas i de befintliga reglerna.

För det första är det nödvändigt att justera de övergångsarrangemang som tillåter kreditinstitut att mildra inverkan av avsättningarna för förväntade kreditförluster enligt IFRS 9 på deras kapitalbas. Denna justering skulle göra det möjligt för kreditinstituten att bättre mildra inverkan av eventuellt ökade avsättningar för förväntade kreditförluster till följd av den försämrade kreditkvaliteten på deras exponeringar på grund av de ekonomiska konsekvenserna av covid-19-pandemin.

För att beakta effekterna av covid-19-relaterade garantier behöver för det andra reglerna om minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar justeras, genom att man tillfälligt utvidgar den behandling som nu gäller för nödlidande exponeringar som garanteras eller försäkras av exportkreditorgan till att även gälla de nödlidande exponeringar som uppstår till följd av covid-19-pandemin och som täcks av de olika garantiordningar som införts av

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – Kommissionens tolkningsmeddelande om tillämpningen av regelverken för redovisning och tillsyn för att underlätta bankernas utlåning i EU – Stöd till företag och hushåll under covid-19-pandemin, COM(2020) 169, 28.4.2020.

⁷ Förlängningen omfattar både de reviderade reglerna om riskbaserade kapitalkrav och de reviderade reglerna om bruttosoliditetsgrad.

medlemsstaterna. Härigenom erkänns det att exportkreditorganens garantier och covid-19-relaterade garantier har liknande egenskaper.

För det tredje behöver man ändra den kompensationsmekanism som ger de behöriga myndigheterna utrymme att skönsmässigt tillåta kreditinstituten att tillfälligt utesluta exponeringar i form av centralbanksreserver från beräkningen av bruttosoliditetsgraden. Detta skulle säkerställa att de likviditetsåtgärder som centralbankerna vidtar i ett krissammanhang verkligen kanaliseras av kreditinstituten till ekonomin.

För det fjärde är det nödvändigt att i enlighet med Baselkommitténs beslut senarelägga tillämpningsdatumet för det nya kravet på bruttosoliditetsbuffert. Detta skulle frigöra operativ kapacitet hos kreditinstituten och göra det möjligt för dem att fokusera på de mer omedelbara utmaningar som hänger samman med covid-19-pandemin.

För det femte behöver man tidigarelägga tillämpningen av vissa av de kapitalförmåner som anges i kapitalkravsförordningen men som ännu inte är tillämpliga, dvs. behandlingen av vissa programvarutillgångar, vissa lån med pensioner eller löner som säkerhet, den reviderade stödfaktorn för små och medelstora företag och den nya stödfaktorn för infrastrukturfinansiering. Att tidigarelägga tillämpningsdatumet för de två stödfaktorerna och förmånsbehandlingen av vissa programvarutillgångar och av vissa lån med pensioner eller löner som säkerhet skulle frigöra en del av institutens kapitalbas, så att de kan utöka den så välbehövliga utlåningen under covid-19-pandemin och dess efterdyningar.

Dessa föreslagna ändringar kommer inte att medföra någon grundläggande ändring av tillsynsregelverket. De ingår i kommissionens svar för att ta itu med den nödsituation som orsakas av covid-19-pandemin. Dessa justeringar av tillsynsregelverket skulle underlätta kollektiva insatser för att mildra effekterna av pandemin och på så sätt gå mot en snabb återhämtning.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom förslaget införs ändringar av gällande lagstiftning. Dessa ändringar är helt förenliga med de befintliga bestämmelserna om tillsynskrav för institut och övervakning av dessa, och med kommissionens tolkningsmeddelande som antas samtidigt som detta förslag. De är också fullt förenliga med unionens redovisningsregler, särskilt kommissionens förordning (EU) 2016/2067 av den 22 november 2016 om ändring av förordning (EG) nr 1126/2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 vad gäller den internationella finansiella rapporteringsstandarden IFRS 9. Detta förslag kompletterar de åtgärder som vidtas av Europeiska centralbanken, Europeiska bankmyndigheten och nationella behöriga myndigheter på detta område.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag ingår i Europeiska kommissionens bredare svar på covid-19-pandemin. Det bidrar i hög grad till att säkerställa att de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska centralbanken blir ändamålsenliga. Det är också helt i linje med det meddelande från kommissionen om de ekonomiska aspekterna av covid-19-krisen

som utfärdades den 13 mars 2020⁸, samt det meddelande om ett ekonomiskt paket mot covid-19-krisen och om att utnyttja varje tillgänglig euro som utfärdades den 2 april 2020⁹.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), dvs. samma rättsliga grund som för de lagstiftningsakter som ändras.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

De mål som eftersträvas med de planerade ändringarna, nämligen att maximera kreditinstitutens kapacitet att låna ut och absorbera förluster i samband med covid-19-pandemin samtidigt som deras fortsatta motståndskraft säkerställs, kan uppnås bättre på unionsnivå snarare än genom olika nationella initiativ, eftersom ändringarna avser unionsreglernas tillämpningsdatum eller utgör justeringar av befintliga unionsregler som svar på covid-19-pandemin. Problemen och de bakomliggande orsakerna är desamma i alla medlemsstater. Om unionen inte vidtar några åtgärder skulle det befintliga regelverket vara mindre ändamålsenligt när det gäller att stödja de olika åtgärder som vidtas av offentliga myndigheter på både unionsnivå och nationell nivå och ge en sämre respons på exceptionella utmaningar på marknaden.

Medlemsstaternas möjlighet att anta nationella åtgärder är begränsad, eftersom kapitalkravsförordningen redan reglerar dessa frågor, och förändringar på nationell nivå skulle strida mot gällande unionsrätt. Om unionen upphörde med att reglera dessa aspekter skulle den inre marknaden för banktjänster bli föremål för olika regelverk, vilket skulle leda till fragmentering och undergräva det nyligen inrättade enhetliga regelverket på detta område.

• Proportionalitetsprincipen

Denna unionsåtgärd är nödvändig för att uppnå målet att maximera kreditinstitutens kapacitet att låna ut och absorbera förluster i samband med covid-19-pandemin, samtidigt som enhetligheten i tillsynsregelverket bibehålls. De föreslagna ändringarna gäller bara sådana utvalda bestämmelser i unionens tillsynsregelverk för kreditinstitut som uteslutande inriktar sig på åtgärder för att säkerställa återhämtning från den nuvarande covid-19-pandemin. De föreslagna ändringarna är dessutom begränsade till frågor som inte kan behandlas inom ramen för det befintliga handlingsutrymmet enligt de nuvarande reglerna.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Detta förslag åtföljs inte av någon separat konsekvensbedömning, eftersom förslaget inte ändrar de grundläggande aspekterna av kapitalkravsförordningen och inte medför några nya skyldigheter för de berörda parterna. Effekterna av de bestämmelser som ändras genom detta

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken och eurogruppen: Samordnad ekonomisk reaktion på Covid-19-utbrottet, COM(2020) 112 final, 13.3.2020.

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén: Insatser mot coronaviruset – Utnyttja varje tillgänglig euro på alla sätt som går för att skydda liv och försörjning, COM(2020) 143 final, 2.4.2020.

förslag har dessutom analyserats i de konsekvensbedömningar som gjorts för förordning (EU) 2017/2395, förordning (EU) 2019/876 och förordning (EU) 2019/630, vilka ändrar de aspekter i kapitalkravsförordningen som omfattas av detta förslag. Förslaget syftar i första hand till att, av exceptionella skäl i samband med den nuvarande covid-19-pandemin, senarelägga tillämpningen av vissa bestämmelser i kapitalkravsförordningen eller tidigare lägga tillämpningen av bestämmelser som skulle befria bankerna från vissa kapitalkrav, eller till att specificera tillsynsbehandlingen av vissa exponeringar mot bakgrund av de exceptionella omständigheter som orsakas av covid-19-pandemin.

De föreslagna ändringarna skulle få en begränsad inverkan på bankernas administrativa börda och kostnader för att anpassa sin interna verksamhet, där kostnaderna väntas uppvägas av fördelar i form av kapitaltillgång. De föreslagna ändringarna gäller bestämmelser som gör det möjligt för banker att använda förmånligare behandling, men tvingar dem inte till det.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har åtagit sig att iaktta höga standarder i fråga om skydd av grundläggande rättigheter, och har undertecknat en bred uppsättning konventioner om de mänskliga rättigheterna. Förslaget kommer sannolikt inte att inverka direkt på dessa rättigheter, vilka anges i de huvudsakliga FN-konventionerna om de mänskliga rättigheterna, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, som införlivats med EU-fördragen, och Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har inga budgetkonsekvenser för unionens institutioner.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Övergångsarrangemang för att mildra inverkan av avsättningar enligt IFRS 9 på det lagstadgade kapitalet

Artikel 473a i kapitalkravsförordningen innehåller övergångsarrangemang som gör det möjligt för institut att till sitt kärnprimärkapital återföra en del av de ökade avsättningar som beror på införandet av redovisning av förväntade kreditförluster enligt IFRS 9. Övergångsarrangemangen består av två delar: en statisk och en dynamisk del. Den statiska delen gör det möjligt för kreditinstituten att delvis neutralisera den inverkan ”dag 1” på kärnprimärkapitalet som följer av de ökade redovisade avsättningarna till följd av införandet av IFRS 9. Den dynamiska delen ger bankerna möjlighet att delvis neutralisera inverkan av de ytterligare (dvs. efter dag 1) ökade avsättningarna för finansiella tillgångar som inte är kreditförsämrade. De befintliga övergångsarrangemangen omfattar perioden 2018–2022.

Tillämpningen av IFRS 9 under den ekonomiska nedgång som orsakas av covid-19-pandemin kan leda till en plötslig och betydande ökning av avsättningarna för förväntade kreditförluster, eftersom det kan bli nödvändigt att räkna om förväntade förluster under livstiden för många exponeringar. För att mildra den potentiella inverkan som en plötslig ökning av avsättningarna för förväntade kreditförluster kan ha på institutens kapacitet att låna ut till kunder vid en tidpunkt då det är som mest nödvändigt, bör övergångsarrangemangen förlängas. Detta skulle ytterligare mildra inverkan av covid-19-pandemin på institutens potentiellt ökade behov av avsättningar i enlighet med IFRS 9, samtidigt som övergångsarrangemangen för de förväntade kreditförluster som fastställts före covid-19-

pandemin bibehålls. Dessa ändringar skulle därför göra det möjligt att skjuta fram den övergångsperiod på fem år som inleddes 2018. Den nya övergångsperioden kommer således att göra det möjligt för finansinstituten att justera kalibreringen av arrangemangen för att återföra avsättningar till kärnprimärkapitalet under perioden 2020–2024.

I samband med covid-19-pandemin förlängs övergångsarrangemangen endast för den dynamiska delen i enlighet med de riktade revideringarna¹⁰ av internationellt överenskomna tillsynsstandarder (artikel 1.2 i förslaget), för att ta itu med den potentiella ökningen av avsättningarna för förväntade kreditförluster till följd av covid-19-pandemin. För att säkerställa att den ytterligare lättningen åsyftar förväntade kreditförluster till följd av de exceptionella omständigheterna kring covid-19-pandemin utan att införa onödigt komplexitet, flyttas referensdagen för potentiellt ökade avsättningar som skulle omfattas av de förlängda övergångsarrangemangen fram från den 1 januari 2018 till den 1 januari 2020, eftersom institutens ytterligare förluster från och med detta datum sannolikt är relaterade till covid-19-pandemin.

Artikel 473a.1 i kapitalkravsförordningen innehåller en reviderad formel för att beräkna de belopp av förväntade kreditförluster som kan inkluderas i (dvs. ”återföras till”) kärnprimärkapitalet, och olika faktorer tillämpas på den statiska respektive den dynamiska delen. Beräkningen av den statiska delen ändras inte enligt detta förslag, men den dynamiska delen kommer att omfattas av en förlängd övergångsperiod och en reviderad övergångsjusteringsfaktor.

Med tanke på den reviderade formeln i punkt 1 och det nya brytdatumet ändras referensdatumerna i artikel 473a.3 och 473a.5 i kapitalkravsförordningen för att beräkna de potentiellt ökade avsättningar för förväntade kreditförluster avseende icke-kreditförsämrade tillgångar som per rapporteringsdagen kan återföras till kärnprimärkapitalet.

Övergångsperioden för den statiska delen enligt artikel 473a.6 i kapitalkravsförordningen justeras mot bakgrund av den nya formeln i punkt 1 i samma artikel.

En ny punkt 6a förlänger övergången för den dynamiska delen, vilket gör det möjligt för instituten att till fullo återföra till sitt kärnprimärkapital varje ökning av de nya avsättningar som redovisas 2020 och 2021 för deras icke-kreditförsämrade finansiella tillgångar. Det belopp som skulle kunna återföras under perioden 2022–2024 skulle minska linjärt.

Ändringar av artikel 473a.7 i kapitalkravsförordningen förenklar omräkningen av kapitalkrav. De ersätter omskalningen av alla exponeringsvärden som minskas med avsättningar med en standardriskvikt på 100 % som ska tilldelas de belopp som återförs till kärnprimärkapitalet.

Ändringar av artikel 473a.9 i kapitalkravsförordningen gör det möjligt för institut som tidigare valt att inte använda övergångsarrangemangen att dra tillbaka sitt beslut när som helst under övergångsperioden och efter ett förhandstillstånd från sin behöriga myndighet. Dessutom ger artikel 473a.9 i kapitalkravsförordningen instituten möjlighet att endast tillämpa den dynamiska delen. För att kunna övervaka hur många institut i EU som tillämpar övergångsarrangemangen ska slutligen de behöriga myndigheterna regelbundet lämna information till EBA om det antal institut under deras tillsyn som använder dessa arrangemang.

¹⁰

Se pressmeddelande *Basel Committee sets out additional measures to alleviate the impact of Covid-19*, 3 april 2020, finns på: <https://www.bis.org/press/p200403.htm>.

Behandling av offentligt garanterade lån inom ramen för säkerhetsmekanismen för nödlidande lån

De statliga exportkreditorganen utfärdar vanligtvis på de nationella regeringarnas vägnar garantier som tillhandahåller kreditriskskydd för lån som beviljas för exportfinansieringsändamål. Nödlidande lån som garanteras av sådana organ får en förmånsbehandling när det gäller avsättningskraven enligt artikel 47c i kapitalkravsförordningen. Det föreslagna undantaget från artikel 47c.3 utvidgar denna förmånsbehandling till exponeringar som garanteras eller skyddas genom en motgaranti av den offentliga sektorn i samband med åtgärder som syftar till att mildra de ekonomiska konsekvenserna av covid-19-pandemin, i tillämpliga fall med förbehåll för unionens regler om statligt stöd. Detta skulle beakta den liknande riskprofilen för dessa garanterade exponeringar (artikel 1.3 i förslaget).

Datum för tillämpning av bruttosoliditetsbufferten

Genom CRR II infördes i kapitalkravsförordningen en ny artikel 92.1a, där ett krav på bruttosoliditetsbuffert införs för globalt systemviktiga institut. Detta buffertkrav skulle ursprungligen börja gälla den 1 januari 2022. I samband med covid-19-pandemin och i linje med den reviderade tidsplan för genomförandet som Baselkommittén enats om, skjuts tillämpningsdagen enligt artikel 3.5 i CRR II upp med ett år, till den 1 januari 2023 (artikel 2.2 i förslaget).

Kompensation för inverkan av att vissa exponeringar utesluts från beräkningen av bruttosoliditetsgraden

Genom CRR II ändrades beräkningen av bruttosoliditetsgraden på grundval av den reviderade Baselstandard. Ändringarna innefattade att instituten fick ett handlingsutrymme att under exceptionella omständigheter tillfälligt undanta vissa centralbanksexponeringar från sina totala exponeringsmått (artikel 429a.1 n och 429a.5–429a.7 i kapitalkravsförordningen). Undantaget får beviljas för en begränsad tid på högst ett år, om institutets behöriga myndighet efter samråd med den berörda centralbanken har fastställt och offentligt förklarat att sådana exceptionella omständigheter föreligger. Hela inverkan av undantaget kompenseras fullt ut genom en mekanism som fastställs i artikel 429a.7 i kapitalkravsförordningen och som ökar ett kreditinstituts individuella krav på bruttosoliditetsgrad på ett strikt proportionerligt sätt.

Handlingsutrymmet, som är avsett att underlätta en effektiv transmission av penningpolitiska åtgärder, kommer att börja gälla tillsammans med bruttosoliditetskravet den 28 juni 2021. Den aktuella covid-19-krisen visar dock att tillämpningen av kompensationsmekanismen skulle bli alltför restriktiv och att dess tillämpning i själva verket inte skulle underlätta en effektiv transmission av penningpolitiken. På grund av den nuvarande kompensationsmekanismen kan kreditinstituten ha begränsningar i fråga om hur mycket de kan öka sina centralbanksreserver. Den nuvarande kompensationsmekanismen kan därför avskräcka kreditinstitut från att i en stressituation utnyttja centralbankens likviditetsfaciliteter i den utsträckning som behövs eller är önskvärd. Detta skulle hindra en effektiv transmission av penningpolitiska åtgärder och i slutändan tvinga ett institut att minska sin skuldsättning genom att sälja tillgångar eller minska utlåningen till den reala ekonomin, eller bådadera, med tanke på dess begränsade möjlighet att kontrollera omfattningen av dessa reserver under en kris.

Mot bakgrund av dessa slutsatser och kommissionens uppdrag enligt artikel 511 i kapitalkravsförordningen att bland annat se över behandlingen av centralbanksreserver, anser kommissionen det vara lämpligt att ändra kompensationsmekanismen innan den börjar gälla (artikel 1.1 b i förslaget). Detta kommer att öka flexibiliteten att agera på ett lämpligt och ändamålsenligt sätt under möjliga framtida chocker och kriser och öka åtgärdens effektivitet. I synnerhet kommer ett kreditinstitut som utnyttjar denna möjlighet att behöva beräkna den justerade bruttosoliditetsgraden endast en gång, dvs. vid den tidpunkt då det utnyttjar sitt handlingsutrymme, och baserat på värdet av institutets godtagbara centralbanksreserver och totala exponeringsmått den dag då institutets behöriga myndighet förklarar att det föreligger exceptionella omständigheter som motiverar utnyttjandet av ett sådant handlingsutrymme. Den justerade bruttosoliditetsgraden kommer att gälla under hela den period då handlingsutrymmet utnyttjas och kommer inte att ändras som är fallet med den nuvarande kompensationsmekanismen. Ändringarna av kompensationsmekanismen förutsätter också ändringar av artikel 429a.1 n för att göra det möjligt att utesluta alla godtagbara centralbanksreserver snarare än bara de som ingåtts efter det att undantaget fick verkan (artikel 1.1 a i förslaget).

Datum för tillämpning av undantaget från kapitalavdrag för vissa programvarutillgångar

Genom CRR II infördes bestämmelser om ändring av tillsynsbehandlingen av ”försiktigt värderade programvarutillgångar”, vilkas värde inte i väsentlig grad påverkas vid en avveckling (dvs. ett instituts resolution, insolvens eller likvidation). Institutet kommer inte längre att behöva dra av dessa särskilda programvarutillgångar från sitt kärnprimärkapital (artikel 36.1 b i kapitalkravsförordningen). EBA fick i uppdrag att utarbeta ett förslag till teknisk standard för tillsyn för att specificera tillämpningen av detta undantag, genom att fastställa omfattningen av de programvarutillgångar som ska undantas och hur de ska riskviktas (artikel 36.4 i kapitalkravsförordningen). Tillämpningsdatumet för den reviderade behandlingen av programvarutillgångar har fastställts till tolv månader efter ikraftträdandet av denna tekniska standard för tillsyn (artikel 3.7 i CRR II).

Mot bakgrund av den påskyndade användningen av digitala tjänster som ett resultat av de offentliga åtgärder som antagits för att ta itu med covid-19-pandemin, ändras tillämpningsdatumet så att undantaget kan tillämpas tidigare, nämligen från och med den dag då den tekniska standarden för tillsyn träder i kraft (artikel 2.3 i förslaget).

Datum för tillämpning av den särskilda behandling som planeras för vissa lån med pensioner eller löner som säkerhet

Genom CRR II infördes i artikel 123 i kapitalkravsförordningen en mer förmånlig behandling av vissa lån som kreditinstitut beviljar pensionärer eller anställda med avtal om tillsvidareanställning. Denna förmånliga behandling infördes på grund av de ytterligare garantier som gäller för sådana lån till följd av en ovillkorlig överföring av en del av låntagarens pension eller lön till kreditinstitutet. Om denna behandling tillämpas i samband med covid-19-pandemin skulle detta ge instituten incitament att öka utlåningen till anställda och pensionärer. För att instituten ska kunna tillämpa denna mer förmånliga behandling redan under covid-19-pandemin, tidigareläggs den dag då denna bestämmelse kan börja tillämpas (artikel 2.1 i förslaget).

Datum för tillämpning av den reviderade stödfaktorn för små och medelstora företag och stödfaktorn för infrastruktur

Genom CRR II ändrades artikel 501 i förordning (EU) nr 575/2013 om justering av kapitalbaskraven för icke-fallerade exponeringar mot små och medelstora företag (stödfaktorn för små och medelstora företag) och infördes i artikel 501a i samma förordning en ny justering av kapitalbaskraven för exponeringar mot enheter som driver eller finansierar fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster (stödfaktorn för infrastruktur). Dessa stödfaktorer möjliggör en mer förmånlig behandling av vissa exponeringar mot små och medelstora företag och infrastruktur, i syfte att uppmuntra instituten att försiktigt öka utlåningen till sådana enheter. I samband med covid-19-pandemin är det väsentligt att bankerna fortsätter sin utlåning till små och medelstora företag och stöder infrastrukturinvesteringar. Därför tidigareläggs datumet för tillämpning av de två stödfaktorena i artikel 3 i CRR II (artikel 2.1 i förslaget).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordningarna (EU) nr 575/2013 och (EU) 2019/876 vad gäller
anpassningar mot bakgrund av covid-19-pandemin**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹¹ tillsammans med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU¹² fastställs tillsynsregelverket för institut som är verksamma i unionen. Detta regelverk, som antogs i efterdyningarna av finanskrisen 2007–2008 och som till stor del grundar sig på de internationella standarder som Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*) enades om 2010, de så kallade Basel III-reglerna, har bidragit till att öka motståndskraften hos institut som är verksamma i unionen och till att förbättra deras beredskap inför potentiella framtida svårigheter, däribland svårigheter som uppstår i samband med eventuella framtida kriser.
- (2) Sedan förordning (EU) nr 575/2013 trädde i kraft har den ändrats flera gånger för att åtgärda återstående brister i tillsynsregelverket och för att genomföra vissa kvarstående delar av den globala reform av finansiella tjänster som är nödvändig för att säkra institutens motståndskraft. Vad gäller dessa senare ändringar har man genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2395¹³ infört

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2395 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller övergångsarrangemang för att mildra inverkan på kapitalbasen

övergångsbestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 för att mildra inverkan på kapitalbasen vid införandet av International Financial Reporting Standard 9 om finansiella instrument (IFRS 9). Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630¹⁴ har man i förordning (EU) nr 575/2013 infört ett krav på minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar, en så kallad säkerhetsmekanism. Vidare har man genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876¹⁵ i förordning (EU) nr 575/2013 infört några av de sista delarna av de slutliga Basel III-reglerna, bland annat en ny definition av bruttosoliditet och en bruttosoliditetsbuffert, som hindrar instituten från att öka sin skuldsättning alltför mycket, samt en mer förmånlig tillsynsbehandling av vissa programvarutillgångar, en mer förmånlig behandling av vissa lån med pensioner och löner som säkerhet, en reviderad stödfaktor för lån till små och medelstora företag och en stödfaktor för infrastrukturprojekt.

- (3) Den allvarliga ekonomiska chock som orsakats av covid-19-pandemin och de exceptionella åtgärderna för att begränsa pandemins spridning har långtgående effekter på ekonomin. Företagen drabbas av avbrott i leveranskedjorna, tillfälliga nedläggningar och minskad efterfrågan, medan hushållen står inför arbetslöshet och minskade inkomster. Offentliga myndigheter på unions- och medlemsstatsnivå har vidtagit kraftfulla åtgärder för att stödja hushåll och solventa företag att bemästra denna allvarliga men tillfälliga avmattning i den ekonomiska aktiviteten och den likviditetsbrist som den orsakar.
- (4) Instituterna kommer att spela en viktig roll för att bidra till återhämtningen. Samtidigt kommer de sannolikt även att påverkas av den försämrade ekonomiska situationen. De behöriga myndigheterna har tillfälligt tillhandahållit kapital, likviditet och operativ hjälp till institut så att de kan fortsätta att fylla sin funktion när det gäller att finansiera den reala ekonomin under dessa försvårade omständigheter. Kommissionen, Europeiska centralbanken och Europeiska bankmyndigheten har förtydligat tillämpningen av den flexibilitet som redan finns i förordning (EU) nr 575/2013 genom att utfärda tolkningar och vägledning för tillämpningen av tillsynsregelverket i samband med covid-19-pandemin¹⁶. Som en reaktion på pandemin medger

av införandet av IFRS 9 och för hanteringen av vissa av den offentliga sektorns exponeringar uttryckta i en medlemsstats nationella valuta som stora exponeringar (EUT L 345, 27.12.2017, s. 27).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

¹⁶ Bland annat kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet – Kommissionens tolkningsmeddelande om tillämpningen av regelverken för redovisning och tillsyn för att underlätta bankernas utlåning i EU – Stöd till företag och hushåll under covid-19-pandemin, COM(2020) 169, 28.4.2020. Pressmeddelande om att ECB:s banktillsyn ger ytterligare flexibilitet till bankerna som reaktion på coronaviruset, och tillhörande frågor och svar, 20 mars 2020, <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200320~4cddbcbf466.en.html> EBA:s uttalande om tillämpningen av tillsynsregelverket avseende fallissemang, anstånd och IFRS 9 mot bakgrund av covid-19-åtgärder, 25 mars 2020, finns på: <https://eba.europa.eu/eba-provides-clarity-banks-consumers-application-prudential-framework-light-covid-19-measures>

Baselkommittén också viss flexibilitet vid tillämpningen av internationella standarder¹⁷.

- (5) Det är viktigt att institut använder sitt kapital där det behövs mest och att unionens regelverk underlättar detta, samtidigt som det säkerställs att instituten agerar med försiktighet. Utöver den flexibilitet som medges av de befintliga reglerna skulle man genom riktade ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 säkerställa att tillsynsregelverket samspelar på ett smidigt sätt med de olika åtgärder som vidtas för att hantera covid-19-krisen.
- (6) De extraordinära omständigheterna i samband med covid-19-pandemin och utmaningar av en aldrig tidigare skådad omfattning har krävt omedelbara åtgärder för att se till att instituten har förutsättningar att effektivt slussa medel till företag och hushåll, och absorbera den ekonomiska chock som orsakats av pandemin.
- (7) Garantier som ges i samband med covid-19-pandemin av nationella regeringar eller andra offentliga organ som är godtagbara tillhandahållare av kreditriskskydd enligt reglerna för kreditriskreducering i del tre kapitel fyra i förordning (EU) nr 575/2013 är, vad avser de riskreducerande effekterna, jämförbara med garantier från officiella exportkreditorgan som avses i artikel 47c i förordning (EU) nr 575/2013. Det är därför motiverat att anpassa kraven på minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar som omfattas av garantier från nationella regeringar eller andra offentliga organ till kraven på de exponeringar som omfattas av garantier från officiella exportkreditorgan. Därför bör garantier och motgarantier som beviljas inom ramen för covid-19-pandemin i enlighet med regler om statligt stöd behandlas på samma sätt som garantier från officiella exportkreditorgan.
- (8) I samband med covid-19-pandemin har det framkommit bevis som tyder på att möjligheten att tillfälligt undanta vissa centralbanksexponeringar från beräkningen av ett instituts totala exponeringsmått, enligt vad som anges i artikel 429a i förordning (EU) nr 575/2013, ändrad genom förordning (EU) 2019/876, kan vara väsentlig under en krissituation. Det verkar dock som att åtgärdens effektivitet försämras på grund av den minskade flexibilitet som följer av den kompensationsmekanism som är kopplad till sådana tillfälliga undantag, vilket skulle begränsa institutens möjligheter att öka centralbanksexponeringar i en krissituation. I slutändan kan detta leda till att institutet tvingas minska sin utlåning till hushåll och företag. För att undvika oönskade konsekvenser i samband med kompensationsmekanismen och för att säkerställa att undantaget blir effektivt vid eventuella framtida chocker och kriser, bör kompensationsmekanismen ändras innan det krav på bruttosoliditetsgrad som fastställs i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 blir tillämpligt i enlighet med unionsrätten den 28 juni 2021. Under tiden, innan de ändrade bestämmelser om beräkning av bruttosoliditetsgraden som införs genom förordning (EU) 2019/876 blir tillämpliga, bör artikel 429a fortsätta att tillämpas i enlighet med de bestämmelser som införs genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/62¹⁸.
- (9) Många av de institut som är verksamma i unionen omfattas av IFRS 9 sedan den 1 januari 2018. I enlighet med de internationella standarder som antagits av

¹⁷ Se pressmeddelande om att Baselkommittén anger ytterligare åtgärder för att mildra effekterna av covid-19, 3 april 2020, <https://www.bis.org/press/p200403.htm>

¹⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/62 av den 10 oktober 2014 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller bruttosoliditetsgraden (EUT L 11, 17.1.2015, s. 37).

Baselkommittén infördes genom förordning (EU) 2017/2395 övergångsbestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 för att mildra de potentiellt betydande negativa effekterna på institutens kärnprimärkapital till följd av redovisning av förväntade kreditförluster enligt IFRS 9.

- (10) Tillämpning av IFRS 9 under den ekonomiska tillbakagång som orsakas av covid-19-pandemin kan leda till en plötslig och betydande ökning av avsättningar för förväntade kreditförluster, eftersom det i många fall kan bli nödvändigt att beräkna de förväntade förlusterna under exponeringarnas löptid. Baselkommittén enades den 3 april 2020 om att tillåta mer flexibilitet vid tillämpningen av övergångsbestämmelserna för att fasa in effekterna av IFRS 9. För att begränsa den volatilitet i det lagstadgade kapitalet som kan uppstå om covid-19-krisen leder till en betydande ökning av avsättningar för förväntade kreditförluster är det nödvändigt att förlänga övergångsbestämmelserna även i unionsrätten.
- (11) För att mildra den inverkan som en plötslig ökning av avsättningar för förväntade kreditförluster skulle kunna ha på institutens förmåga att låna ut till kunder då det behövs som allra mest, bör övergångsbestämmelserna förlängas med två år, och instituten bör tillåtas att till sitt kärnprimärkapital återföra alla ökningar av nya avsättningar för förväntade kreditförluster som de redovisar under 2020 och 2021 för sina icke-kreditförsämrade finansiella tillgångar. Detta skulle ge ytterligare lättnad vad gäller covid-19-krisens effekter på institutens eventuella ökade avsättningsbehov på grund av IFRS 9, samtidigt som man bibehåller övergångsarrangemangen för de belopp för förväntade kreditförluster som fastställts före pandemin.
- (12) Institut som valt att inte utnyttja övergångsarrangemangen tidigare har möjlighet att ändra beslutet när som helst under övergångsperioden efter förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten. Därefter kan instituten, om de har tillsynsmyndighetens godkännande, välja att inte tillämpa övergångsbestämmelserna.
- (13) I mars 2020 reviderade gruppen av centralbankschefer och tillsynschefer (GHOS) tidsplanen för genomförandet av de sista delarna av Baselreglerna. De flesta av dessa sista delar har ännu inte genomförts i unionsrätten, men kravet på bruttosoliditetsbuffert för globala systemviktiga institut har redan genomförts genom de ändringar som införs genom förordning (EU) 2019/876. Därför bör tillämpningsdatumet för kravet på bruttosoliditetsbuffert skjutas upp med ett år, till den 1 januari 2023, i enlighet med den internationella överenskommelsen. Det tillämpningsdatum som anges i förordning (EU) 2019/876 bör därför ändras för att säkerställa lika villkor internationellt för institut som är etablerade i unionen och som bedriver verksamhet utanför unionen. Med en senarelagd tillämpning av kravet på bruttosoliditetsbuffert skulle det under perioden för förlängningen inte leda till några konsekvenser om kravet inte uppfylls enligt artikel 141c i direktiv 2013/36/EU och inte till några utdelningsrestriktioner enligt artikel 141b i samma direktiv.
- (14) Med tanke på de särskilda garantier som är knutna till lån som beviljats av kreditinstitut till pensionärer eller anställda med avtal om tillsvidareanställning mot ovillkorlig överföring av en del av låntagarens pension eller lön till det kreditinstitutet, ändrades artikel 123 i förordning (EU) nr 575/2013 genom förordning (EU) 2019/876 för att möjliggöra en mer förmånlig behandling av sådana lån. Tillämpning av en sådan behandling i samband med covid-19-pandemin skulle uppmuntra instituten att öka utlåningen till anställda och pensionärer. Det är därför nödvändigt att tidigare lägga tillämpningsdagen för denna bestämmelse så att den kan användas av instituten redan under covid-19-pandemin.

- (15) Bestämmelserna om justering av riskvägda ej fallerade exponeringar mot små och medelstora företag enligt artikel 501 i förordning (EU) nr 575/2013 (stödfaktor för små och medelstora företag) har ändrats genom förordning (EU) 2019/876. Genom den förordningen infördes även i artikel 501a i förordning (EU) nr 575/2013 en ny justering av kapitalbaskraven för kreditrisken för exponeringar mot enheter som driver eller finansierar fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster (stödfaktorer för infrastruktur). Eftersom dessa stödfaktorer möjliggör en mer förmånlig behandling av vissa exponeringar mot små och medelstora företag och mot infrastruktur skulle de, om de tillämpas i samband med covid-19-pandemin, uppmuntra instituten att öka den välbehövliga utlåningen till dessa enheter. Det är därför nödvändigt att tidigarelägga tillämpningsdagen för dessa två stödfaktorer så att de kan användas av instituten redan under covid-19-pandemin.
- (16) Tillsynsbehandlingen av vissa programvarutillgångar har ändrats genom förordning (EU) 2019/876 för att ytterligare stödja övergången till en mer digitaliserad banksektor. Mot bakgrund av en påskyndad användning av digitala tjänster som ett resultat av offentliga åtgärder för att hantera covid-19-pandemin bör tillämpningen av dessa ändringar tidigareläggas.
- (17) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att maximera kreditinstitutens förmåga att låna ut och att absorbera förluster i samband med covid-19-pandemin, samtidigt som det säkerställs att de är fortsatt motståndskraftiga, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (18) För att de extraordinära stödåtgärder som vidtas för att mildra effekterna av covid-19-pandemin ska vara fullt effektiva när det gäller att göra banksektorn mer motståndskraftig och ge instituten incitament att fortsätta sin utlåning, är det nödvändigt att den mildrande effekten av dessa åtgärder omedelbart återspeglas i hur de lagstadgade kapitalkraven fastställs. Med tanke på att det är brådskande att ändra tillsynsreglerna på detta sätt bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.
- (19) På grund av denna brådska anses det nödvändigt att tillämpa det undantag från åttaveckorsperioden som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
- (20) Förordningarna (EU) nr 575/2013 och (EU) 2019/876 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 429a, ändrad genom förordning (EU) 2019/876, ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska inledningsfrasen i led n ersättas med följande:
”n) Följande exponeringar mot institutets centralbank med förbehåll för de villkor som fastställs i punkterna 5 och 6.”

- (b) I punkt 7 ska definitionerna av EM_{LR} och CB ersättas med följande:
” EM_{LR} = institutets totala exponeringsmått enligt definitionen i artikel 429.4, inbegripet de exponeringar som undantas i enlighet med punkt 1 n i denna artikel, på dagen för den offentliga förklaring som avses i punkt 5 a i denna artikel, och
CB = det totala värdet av institutets exponeringar mot sin centralbank som får undantas i enlighet med punkt 1 n på dagen för den offentliga förklaring som avses i punkt 5 a.”

- (2) Artikel 473a ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) I första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Genom undantag från artikel 50 och till dess att de övergångsperioder som fastställs i punkterna 6 och 6a i den här artikeln löpt ut får följande inkludera det belopp som beräknas i enlighet med den här punkten i sitt kärnprimärkapital.”

- ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Det belopp som avses i första stycket ska beräknas som summan av följande:

- (a) För exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2, beloppet (AB_{SA}) beräknat i enlighet med följande formel:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} - t_1) \times f_1 + (A_{4,SA} - t_2) \times f_2$$

där

$A_{2,SA}$ = det belopp som beräknats i enlighet med punkt 2.

$A_{4,SA}$ = det belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 på grundval av det belopp som beräknats i enlighet med punkt 3.

f_1 = tillämplig faktor enligt punkt 6.

f_2 = tillämplig faktor enligt punkt 6a.

t_1 = ökningen av kärnprimärkapitalet som beror på skatteavdrag av beloppet $A_{2,SA}$.

t_2 = ökningen av kärnprimärkapitalet som beror på skatteavdrag av beloppet $A_{4,SA}$.

- (b) För exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3, beloppet (AB_{IRB}) beräknat i enlighet med följande formel:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} - t_1) \times f_1 + (A_{4,IRB} - t_2) \times f_2$$

där

$A_{2,IRB}$ = det belopp som beräknats i enlighet med punkt 2 justerat i enlighet med punkt 5 a.

$A_{4,IRB}$ = det belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 på grundval av de belopp som beräknats i enlighet med punkt 3 justerat i enlighet med punkt 5 b och c.

f_1 = tillämplig faktor enligt punkt 6.

f_2 = tillämplig faktor enligt punkt 6a.

t_1 = ökningen av kärnprimärkapitalet som beror på skatteavdrag av beloppet $A_{2,IRB}$.

t_2 = ökningen av kärnprimärkapitalet som beror på skatteavdrag av beloppet $A_{4,IRB}$."

(b) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

"b) Summan av de förväntade kreditförlusterna under tolv månader, fastställd i enlighet med punkt 5.5.5 i bilagan avseende IFRS 9 och beloppet av förlustreserven för de förväntade kreditförlusterna för återstående löptid, fastställt i enlighet med punkt 5.5.3 i bilagan avseende IFRS 9, exklusive förlustreserven för förväntade kreditförluster för återstående löptid för finansiella tillgångar som är kreditförsämrade enligt definitionen i bilaga A till bilagan avseende IFRS 9 per den 1 januari 2020 eller den dag IFRS 9 tillämpas för första gången, beroende på vilket som infaller senast."

(c) I punkt 5 ska led c ersättas med följande:

"c) Institutet ska ersätta det belopp som har beräknats i enlighet med punkt 3 b i den här artikeln med summan av de förväntade kreditförlusterna under tolv månader, fastställd i enlighet med punkt 5.5.5 i bilagan avseende IFRS 9 och beloppet av förlustreserven för de förväntade kreditförlusterna för återstående löptid, fastställt i enlighet med punkt 5.5.3 i bilagan avseende IFRS 9, exklusive förlustreserven för förväntade kreditförluster för återstående löptid för finansiella tillgångar som är kreditförsämrade enligt definitionen i bilaga A till bilagan avseende IFRS 9 per den 1 januari 2020 eller den dag IFRS 9 tillämpas för första gången, beroende på vilket som infaller senast, minskat med summan av därmed sammanhängande förväntade förlustbelopp för samma exponeringar som har beräknats i enlighet med artikel 158.5, 158.6 och 158.10. Om beräkningen leder till ett negativt tal ska institutet fastställa värdet på beloppet som avses i punkt 3 b i den här artikeln till noll."

(d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Institutet ska tillämpa följande faktorer f_1 för att beräkna beloppen AB_{SA} och AB_{IRB} som avses i punkt 1 andra stycket a och b:

- (a) 0,7 under perioden från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2020.
- (b) 0,5 under perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2021.
- (c) 0,25 under perioden från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2022.
- (d) 0 under perioden från och med den 1 januari 2023 till och med den 31 december 2024.

Institut vars räkenskapsår inleds efter den 1 januari 2020 men före den 1 januari 2021 ska anpassa datumen i första stycket a–d så att de motsvarar deras räkenskapsår och ska meddela den behöriga myndigheten de anpassade datumen och offentliggöra dem.

Institut som börjar tillämpa redovisningsstandarder enligt punkt 1 den 1 januari 2021 eller senare ska tillämpa relevanta faktorer i enlighet med första stycket b–d, och börja med den faktor som motsvarar det år då de redovisningsstandarderna först tillämpades.”

- (e) Följande punkt 6a ska införas:

”6a. Institutet ska tillämpa följande faktorer f_2 för att beräkna beloppen AB_{SA} och AB_{IRB} som avses i punkt 1 andra stycket a och b:

- (a) 1 under perioden från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2020.
- (b) 1 under perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2021.
- (c) 0,75 under perioden från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2022.
- (d) 0,5 under perioden från och med den 1 januari 2023 till och med den 31 december 2023.
- (e) 0,25 under perioden från och med den 1 januari 2024 till och med den 31 december 2024.

Institut vars räkenskapsår inleds efter den 1 januari 2020 men före den 1 januari 2021 ska anpassa datumen i första stycket a–e så att de motsvarar deras räkenskapsår och ska meddela den behöriga myndigheten de anpassade datumen och offentliggöra dem.

Institut som börjar tillämpa redovisningsstandarder enligt punkt 1 den 1 januari 2021 eller senare ska tillämpa relevanta faktorer i enlighet med första stycket b–e, och börja med den faktor som motsvarar det år då de redovisningsstandarderna först tillämpades.”

- (f) Punkt 7 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska utgå.

ii) Följande stycke ska införas:

”Vid omräkning av de krav som fastställs i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU för tillämpningen av första stycket ska beloppet AB_{SA} som avses i punkt 1 andra stycket a sättas riskvikten 100 %.”

- (g) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Förutom att offentliggöra den information som krävs enligt del åtta ska de institut som har valt att tillämpa de övergångsarrangemang som anges i denna artikel under de perioder som anges i punkterna 6 och 6a i denna artikel offentliggöra de belopp för kapitalbas, kärnprimärkapital och primärkapital, kärnprimärkapitalrelation, primärkapitalrelation, total kapitalrelation och bruttosoliditetsgrad som de skulle ha om de inte tillämpade denna artikel.”

- (h) Punkt 9 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Om ett institut har fått förhandstillstånd av den behöriga myndigheten får det dra tillbaka sitt beslut under övergångsperioden.”

ii) I andra stycket ska andra och tredje meningen ersättas med följande:

”I sådana fall ska institutet fastställa A_4 och t_2 som avses i punkt 1 till noll. Om ett institut har fått förhandstillstånd av den behöriga myndigheten får det dra tillbaka sitt beslut under övergångsperioden.”

iii) Följande stycken ska läggas till:

”Ett institut som har beslutat att tillämpa de övergångsarrangemang som fastställs i denna artikel får besluta att inte tillämpa punkt 2 och ska i så fall informera den behöriga myndigheten om sitt beslut utan dröjsmål. I sådana fall ska institutet fastställa A_2 och t_1 som avses i punkt 1 till noll. Ett institut får dra tillbaka sitt beslut under övergångsperioden förutsatt att det har fått förhandstillstånd av den behöriga myndigheten.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång om året underrätta EBA om hur denna artikel tillämpas av institut som står under deras tillsyn.”

(3) Följande artikel ska införas:

”Artikel 500a

Tillfällig behandling av offentliga garantier i samband med covid-19-pandemin

Genom undantag från artikel 47c.3 och till och med den [dag då denna ändringsförordning träder i kraft + 7 år] ska de faktorer som anges i artikel 47c.4 också tillämpas på den del av de nödlidande exponeringarna som garanteras av en godtagbar tillhandahållare som avses i artikel 201.1 a–e, om garantin eller motgarantin tillhandahålls som en del av stödåtgärderna för att hjälpa låntagare i samband med covid-19-pandemin, och i enlighet med unionens regler för statligt stöd, i tillämpliga fall.”

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) 2019/876

Artikel 3 i förordning (EU) 2019/876 ska ändras på följande sätt:

(1) Följande punkt 3a ska införas:

”3a. Följande led i artikel 1 i denna förordning ska tillämpas från och med den [dag då denna ändringsförordning träder i kraft]:

- (a) Led 59 avseende bestämmelserna om behandling av vissa lån som beviljats av kreditinstitut till pensionärer eller anställda enligt artikel 123 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (b) Led 133 avseende bestämmelserna om justering för riskvägda icke-fallerade exponeringar mot små och medelstora företag som fastställs i artikel 501 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (c) Led 134 avseende justeringar av kapitalbaskraven för kreditrisken för exponeringar mot enheter som driver eller finansierar fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster som fastställs i artikel 501a i förordning (EU) nr 575/2013.”

(2) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Artikel 1.46 b i den här förordningen ska, när det gäller det nya kapitalbaskravet för globalt systemviktiga institut enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013, tillämpas från och med den 1 januari 2023.”

(3) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Artikel 1.18 i denna förordning ska, när det gäller artikel 36.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 som innehåller bestämmelsen om undantag från avdrag för försiktigt värderade programvarutillgångar, tillämpas från och med den dag då de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 36.4 i förordning (EU) nr 575/2013 träder i kraft.”

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den [dag då denna ändringsförordning träder i kraft], med det undantag som anges i punkt 3.
3. Artikel 1.1 i den här förordningen ska, vad gäller ändringarna av artikel 429a i förordning (EU) nr 575/2013, ändrad genom förordning (EU) 2019/876, och den kompensationsmekanism som är kopplad till att vissa centralbanksreserver tillfälligt undantas, tillämpas från och med den 28 juni 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande